

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/196/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814010465
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3814010465.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondrej Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Petra Tótha na neverejnom zasadnutí konanom dňa 11. marca 2015 prejednal sťažnosť odsúdeného

C. T.,

nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom W. Ul. J. S. XXX/X, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 3Nt/21/2014 zo dňa 05. novembra 2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. sa sťažnosť odsúdeného zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2T/205/2008 zo dňa 10.09.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 2To/114/2010 zo dňa 17.01.2012 bol C. T. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. c/ Tr.zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/, j/ Tr.zák., pretože:

- dňa 23.04.2008 v poobedňajších hodinách v Prievidzi v byte na ul. Š. K. X/X, predal V. X. za 1.000,- Sk 2 ks alobalových skladačiek, pričom jedna z nich obsahovala metamfetamín s hmotnosťou 0,0372 g koncentrácie 98,5% hmotnostných, čo zodpovedalo jednej dávke konzumného balenia a druhá skladačka obsahovala metamfetamín s hmotnosťou 0,216 g koncentrácie 90 % hmotnostných, čo predstavovalo 4 až 8 obvykle jednorazových dávok;

- dňa 23.04.2008 v poobedňajších hodinách na cestnej komunikácii na výjazde z Prievidze na odbočke smerom na Handlovú za prevádzkou Yazaki predal Q. B. za sumu 1.200,- Sk v plastovej zatavenej injekčnej striekačke metamfetamín s hmotnosťou 0,3694 g koncentrácie 99% hmotnostných, čo predstavovalo 7 až 15 jednorazových dávok;

- dňa 23.04.2008 v poobedňajších hodinách v Prievidzi na Ulici S. vo vchode bytového domu predal za nezistenú sumu Q. A. v plastovej zatavenej injekčnej striekačke metamfetamín s hmotnosťou 0,6525 g koncentrácie 98,5% hmotnostných, čo predstavovalo 13 až 26 obvykle jednorazových dávok;

- v presne nezistenom čase od 10.09.2007 až do dňa 23.04.2008 minimálne päťkrát na presne nezistenom mieste v okrese Prievidza odpredal C. B. v injekčných zatavených striekačkách metamfetamín, za uvedený odpredaj získal spolu najmenej 5.000,- Sk;

- dňa 23.04.2008 v poobedňajších hodinách v Prievidzi na S. ulici vo vchode bytového domu odpredal C. B. za sumu 1.000,- Sk v plastovej zatavenej striekačke metamfetamín o hmotnosti 0,2602 g koncentrácie 91,5% hmotnostných, čo zodpovedalo 5 až 10 obvykle jednorazovým dávkam a inzulínovú striekačku s 0,05 ml roztoku metamfetamínu, čo zodpovedalo obvykle jednorazovej dávke, pričom metamfetamín je podľa zákona č. 139/98 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Bol za to odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 10 rokov, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Zároveň mu bol podľa § 76 ods. 1 Tr.zák. a § 78 ods. 1 Tr.zák. uložený ochranný dohľad v trvaní 1 rok.

Uznesením súdu prvého stupňa bol podľa § 399 ods. 2 Tr.por. zamietnutý návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania vo vyššie uvedenej trestnej veci, pretože súd nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr.por.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Následne odsúdený sťažnosť písomne odôvodnil jednak sám, ako aj prostredníctvom svojho obhajcu. Odsúdený sťažnosť písomne odôvodnil podaniami zo dňa 07.11.2014 a 10.12.2014. Namietal primárne tú okolnosť, že dôkaz v podobe výpovede svedka C. B. bol získaný nezákonným spôsobom. Keby súd nebol takúto skutočnosť prehliadol, tak výpovede tohto svedka nepoužije. Tu v podstate nemalo by ísť o to, že či skutočnosť bola známa alebo neznáma, ale pri zistení porušenia zákona by mal súd z vlastnej iniciatívy konať a chybu napraviť. Právo nemôže byť založené na neprávě. Ďalej odsúdený v sťažnosti uviedol, že si uvedomuje, že dôvody, pre ktoré žiadal obnovu konania, sú dôvody dovolania, avšak v jeho prípade už bolo o dovolaní rozhodnuté tak, že sa odmieta. Tu však neuviedol, že výpovede svedka C. B. boli získané nezákonným spôsobom, pretože sa na nich nezúčastnil jeho obhajca, pretože v tej dobe o tom odsúdený ešte nevedel. Z toho dôvodu názor súdu prvého stupňa, že to má riešiť cestou dovolania, nie dôvodom pre zamietnutie obnovy konania. Ďalej odsúdený vytykal postup súdu prvého stupňa aj v tom, pokiaľ sa odmietol zaoberať nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku. Na záver odsúdený uviedol, že z Ministerstva spravodlivosti SR mu bolo odpísané, že Trestný poriadok okrem dovolania pozná ešte jeden mimoriadny opravný prostriedok, a to obnovu konania, ktorá je v súčasnosti jeho jediným opravným prostriedkom. Odsúdený tiež poukázal na to, že boli povolené obnovy konania z dôvodu nálezů Ústavného súdu SR, týkajúceho sa „asperačnej zásady“, pričom v tých veciach súdy povoľovali obnovy konania, pričom tam sa tiež neobjavili nové skutočnosti, išlo iba o to, že sa zistilo porušenie zákona. V ďalšom doplnení písomných dôvodov sťažnosti odsúdený namietal, že výpovede svedka C. B. boli prečítané na hlavnom pojednávaní bez jeho súhlasu, pričom tieto výpovede boli vykonané nezákonným spôsobom (nepřítomnosť obhajcu obvineného). Ďalej odsúdený poukázal na rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 2T/89/2013, v ktorom sú vyslovené právne názory k drogovej trestnej činnosti svedčiace v jeho prospech, pričom toto rozhodnutie bolo vydané až po rozhodnutí súdu prvého stupňa, preto bolo súdu skôr neznáme. V súvislosti s tým odsúdený uviedol, že nesmie existovať situácia, kedy za obdobný takmer identický trestný čin je jeden páchatel potrestaný za kvalifikovanú (sprísnenú) skutkovú podstatu trestného činu podľa § 172 ods. 1, 2 písm. c/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. b/, j/ Tr.zák. a druhý páchatel za rovnakej situácie je postihnutý (potrestaný) základnou (nesprísnenou) skutkovou podstatou trestného činu podľa § 172 ods. 1 Tr.zák., a to len preto, lebo oboch páchatelov súdil iný súd, avšak súd toho istého stupňa. K obidvom písomným podaniam odsúdený pripojil radu písomných príloh (dovolanie spracované obhajcom, odvolanie spracované obhajcom, list Ministerstva spravodlivosti SR, právny názor k predaju drog viacerým osobám, zápisnice o výsluchu svedka C. B. z dní 23.04.2008, 24.04.2008, 24.04.2008, 25.04.2008, rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 2T/89/2013 zo dňa 14. januára 2014). Odsúdený primárne navrhol zrušiť uznesenie súdu prvého stupňa s tým, že krajský súd sám povolí obnovu konania a zároveň zruší rozsudok Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2T/205/2008 z dňa 10.09.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 2To/114/2010 zo dňa 17.01.2012 a

vec vráti súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Alternatívne odsúdený navrhol po zrušení uznesenia súdu prvého stupňa vec vrátiť tomuto súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Obhajca v písomných dôvodoch sťažnosti poukázal na základné právo odsúdeného, aby sa s ním zaobchádzalo rovnako, ako s každým občanom tohto štátu. Tu poukázal tiež na už vyššie uvedené rozhodnutie Okresného súdu Bratislava IV, týkajúce sa výkladu pojmov „doba páchania trestného činu“ a „predaj drog viacerým osobám“. Obhajca žiada krajský súd, aby odsúdenému bola zabezpečená rovnaká právna ochrana, čím sa predíde jeho diskriminácii.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr.por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného C. T. na povolenie obnovy konania rozhodoval v súlade s ustanovením § 402 ods. 1 Tr.por. na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť sa pred súdom v prítomnosti svojho obhajcu vyjadriť k dôvodom, pre ktoré navrhuje, aby bola povolená obnova konania.

Ďalej k vytykáaným chybám v sťažnosti odsúdeného (vrátane obhajcu) uvádza senát nadriadeného súdu nasledovné:

Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým možno napraviť právoplatné rozhodnutie, ktoré je v rozpore so skutkovým stavom veci, pretože dodatočne vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré v pôvodnom konaní súdu neboli známe, a teda v právoplatnom rozhodnutí nemohli byť vzaté do úvahy a nemohlo sa na ne prihliadnuť.

Účelom obnovy konania nie je posúdiť celkovú zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. To znamená, že v konaní o povolení obnovy konania nemôže súd preskúmať vecnú stránku preskúmaného právoplatného rozsudku ani zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami prípadu.

Pri obnove konania sa rozhoduje o tom, či vyšli najavo skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie, než aké bolo urobené v pôvodnom konaní.

K tomu Trestnoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR dňa 26.11.2013 prijalo stanovisko (Tpj 44/2013), podľa ktorého ustanovenie § 394 ods. 1 Tr.por. upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchatela - ako skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Netýkajú sa zmeny právneho stavu, t.j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu.

Z vyššie uvedených právnych úvah, týkajúcich sa konania o povolenie obnovy konania jednoznačne vyplýva, že v rámci tohto mimoriadneho opravného prostriedku nemôže byť preskúmaná správnosť procesného postupu orgánov činných v trestnom konaní a súdov, ani správnosť použitej právnej kvalifikácie. Toto sa týka aj prípadov, ak je namietaná zákonnosť získaného dôkazu a nejde o prípad uvedený v § 394 ods. 4 alebo 5 Tr.por. (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva alebo sa zistí právoplatným rozsudkom, že policajt, prokurátor, sudca alebo prísediaci v pôvodnom konaní porušením povinnosti spáchali trestný čin). Taktiež nejde o novú skutočnosť podľa § 394 ods. 1 Tr.por., ak v inej veci iný súd neskoršie vysloví iný právny názor na výklad niektorých znakov skutkovej podstaty trestného činu.

Správnosť použitej právnej kvalifikácie môže byť napádaná, resp. môže byť dosiahnuté jej rovnaké používanie len v rámci riadnych opravných prostriedkov a dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku. Medzi dôvody dovolania okrem iných patrí okolnosť, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom (§ 371 ods. 1 písm. g/ Tr.por.). Patrí sem tiež okolnosť, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr.por.).

Z obsahu trestného spisu pritom senát krajského súdu zistil, že Najvyšší súd SR uznesením, sp.zn. 1Tdo/62/2013 zo dňa 29. januára 2014 podľa § 382 písm. c/ Tr.por. dovolanie odsúdeného C. T. odmietol.

Len pre úplnosť k tomu senát krajského súdu uvádza, že Najvyšší súd SR sa dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr.por. (nezákonnosť dôkazov) v tomto konaní nezaoberal, pretože nebol uplatnený zákonným dôvodom.

Taktiež z listu Ministerstva spravodlivosti SR č. 46307/2013-61ID/661 zo dňa 09. októbra 2014 nevyplýva, ako sa mylne domnieva odsúdený, že by odsúdenému bol doporučený ďalší postup v rámci obnovy konania. V tomto liste je len všeobecne uvedené, že Trestný poriadok pozná ešte aj tento mimoriadny opravný prostriedok, pričom je tu odcitované doslovné znenie § 394 ods. 1 Tr.por. upravujúce podmienky obnovy konania.

Ďalej k námietke odsúdeného v tom, že pri povoľovaní obnovy konania v iných trestných veciach, kde pôvodne bola použitá „asperačná zásada“ taktiež neišlo o novú skutočnosť, uvádza senát krajského súdu nasledovné. Nález Ústavného súdu SR, že právny predpis, jeho časť alebo niektoré ustanovenie nie je v súlade s Ústavou nemôže byť „novou skutočnosťou skôr neznámou“ v zmysle § 394 ods. 1 Tr.por. Takýto nález je však dôvodom obnovy konania „zo zákona“, t.j. na základe § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu SR, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (Zhodne Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. Tpj 44/2013 zo dňa 26.11.2013).

Z vyššie uvedeného pritom vyplýva, že v prípade odsúdeného C. T. nejde o návrh na povolenie obnovy z dôvodu nálezu Ústavného súdu SR.

Úplne na záver, senát odvolacieho súdu inak prisvedčuje názoru odsúdeného a jeho obhajcu, že v rámci ústavného rámca platného v SR sa má zabezpečiť „predvídateľnosť práva“ a občania majú právo očakávať, že v súdnom konaní súdy, v rovnakých prípadoch rozhodnú v zásade rovnako. Zákonodarca však obnovu konania ako mimoriadny opravný prostriedok, z pohľadu podmienok uvedených v § 394 ods. 1 Tr.por. nekoncepcoval tak, aby sa dosiahla vo vyššie uvedenom smere náprava právoplatných súdnych rozhodnutí v trestných veciach. Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy SR štátne orgány, teda aj súdy môžu konať iba na základe ústavy v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanovuje zákon.

Z takto rozvedených dôvodov krajský súd sťažnosť odsúdeného C. T. zamietol, pretože nie je dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.